

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **F. J.**, proti žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 2. 2015, č. j. KUJI 14623/2015, sp. zn. OOSČ 67/2015 OOSC 21/JN,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Městského úřadu Žďár nad Sázavou (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 4. 12. 2014, č. j. OD/2058/14/RS byl žalobce uznán vinen z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále též „zákon o silničním provozu“) v souvislosti s porušením § 6 odst. 1

písm. h), § 6 odst. 8 písm. a), b) a § 5 odst. 1 písm. a) citovaného zákona, § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změnách některých zákonů v souvislosti s porušením § 17 odst. 1 citovaného zákona a § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu v souvislosti s porušením § 3 odst. 3 písm. a) citovaného zákona, neboť dne 5. 10. 2014 nejméně v době od 18:16 hod. do 18:20 hod. řídil v obci N. od místního lihovaru k místní komunikaci k domu č. p. ... motocykl – čtyřkolku –, RZ:, přičemž při jízdě na tomto motocyklu neměl na hlavě nasazenou a řádně připevněnou ochrannou přilbu schváleného typu podle zvláštního právního předpisu. Z tohoto důvodu byl řidič zastaven hlídkou Policie v obci u domu č.p. Při silniční kontrole řidič nepředložil žádný doklad potřebný k řízení a provozu motocyklu na pozemní komunikaci (tj. řidičský průkaz, osvědčení o registraci vozidla a zelenou kartu). Lustrací osoby bylo zjištěno, že řídil vozidlo, ačkoliv není držitelem příslušného řidičského oprávnění. Toto pozbyl dne 26. 11. 2013 na základě § 123 odst. 3 zákona o silničním provozu neboť dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení porušení povinnosti stanovených zákonem. Lustrací vozidlo bylo dále zjištěno, že užil k jízdě vozidlo, které nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, neboť nemělo platnou pravidelnou technickou kontrolu (její platnost končila dne 7. 11. 2013). Proto mu dle § 11 odst. 1 písm. b), c) a § 12 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o přestupcích“) v souladu s § 125c odst. 4 písm. a) a odst. 5 zákona o silničním provozu uložena pokuta v částce 28.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců.

Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání, o němž rozhodl žalovaný dne 26. 2. 2015, odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Žalobce ve včas podané žalobě brojil proti napadenému rozhodnutí, které se opíralo především o úřední záznamy Policie ČR, ačkoliv úřední záznam nelze použít jako důkaz pro správní řízení a rozhodování na jeho základě je tedy nezákonné. Dále vytkl, že nebyly provedeny výsledky policistů, ačkoliv jejich výsledek navrhl v rámci odvolacího řízení. Nesouhlasil s vyhodnocením formy zavinění, dle jeho názoru se nejedná ani o nevědomou nedbalost, neboť nemohl předpokládat, že dosáhne 12 bodů a pozbude tak řidičské oprávnění. Na základě výše uvedeného navrhl, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc vrácena správnímu orgánu k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření ze dne 30. 7. 2015 žalovaný vyslovil nesouhlas s uplatněnými žalobními námitkami, v plném rozsahu se odvolal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí ani řízení, které mu předcházelo, není stíženo žádnou vadou, navrhl, aby žaloba jako nedůvodná byla zamítnuta.

Ve správním spise je založeno oznámení přestupku ze dne 25. 10. 2014 sepsaného policií ČR, č. j. KRPJ-113097/PŘ-2014-161406-OND popisující shora citovaný skutkový děj ze dne 25. 10. 2014 v době 18:16 hod. až 18:20 hod., úřední záznam ze dne 25. 10. 2014 sepsaný prap. M. O. a ze dne 27. 10. 2014 sepsaný npor. Bc. Z. K. a npor. Mgr. J. Š., výpis z evidenční karty řidiče ze dne 10. 11. 2014 vykazující 17 záznamů v přestupcích a aktuální stav bodového hodnocení = 12 bodů, oznámení Městského úřadu, odbor dopravy ze dne 6. 11. 2013 o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění s odůvodněním, že ke dni 5. 11. 2013 dosáhl celkového počtu 12 bodů a současně se sdělením, že uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž toto oznámení mu bude doručeno pozbývá řidičské oprávnění. Dne 11. 11. 2014 bylo

zahájeno řízení o přestupcích, žalobce byl předvolán k jednání na den 3. 12. 2014. Z protokolu o ústním jednání vyplývá, že žalobce si byl vědom, že při jízdě na čtyřkolce neměl na hlavě připevněnou ochrannou helmu, a že nepředložil doklady potřebné k řízení a provozu vozidla na pozemní komunikaci. Co se týče řízení bez řidičského oprávnění, o této skutečnosti do dne silniční kontroly nevěděl. Nevěděl, že již dosáhl 12 bodů a měl povinnost odevzdat řidičský průkaz. Přiznal, že v den kontroly neměl u sebe doklady potřebné pro provoz a řízení. Celé věci velmi litoval. Dne 4. 12. 2014 správní orgán I. stupně rozhodl ve věci přestupku, následně žalobce podal blanektní odvolání dne 31. 12. 2014, které na výzvu doplnil dne 22. 1. 2015. Žalovaný ve věci rozhodl dne 26. 2. 2015.

V předmětné věci bylo nařízeno jednání na den 29. 5. 2017, žalobce se omluvil. Další jednání bylo nařízeno na den 31. 7. 2017. Žalovaný se k jednání nedostavil, neúčast telefonicky omluvil dne 31. 7. 2017, souhlasil, aby bylo jednáno v jeho nepřítomnosti.

Žalobce si byl vědom svého pochybení, ztotožnil se s výpovědí, kterou učinil v rámci správního řízení při ústním jednání dne 3. 12. 2014. Uvedl, že již samotné projednání přestupkové věci v rámci správního řízení bylo pro něho dostatečné ponaučení s tím, že v budoucnu se vynasnaží popisovaného jednání vyvarovat.

Právní posouzení:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále též „s.ř.s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Soud přezkoumal obě napadená správní rozhodnutí, jakož i řízení předcházející jejich vydání, a to v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 71 odst. 1 a § 75 odst. 1 s.ř.s.).

Žaloba není důvodná.

K žalobní námitce, že správní orgány rozhodovaly na základě úředních záznamů Policie ČR i dalších listinných dokladů, aniž by vyslechly policisty, jak navrhoval v odvolání, soud uvádí následující:

Z rozsudku NSS ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008-115 (všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz) vyplývá, že „úřední záznam jako jednostranný úkon správního orgánu sám o sobě nemůže obstát (srov. k tomu též nálezy Ústavního soudu ze dne 11. 3. 2004, sp. zn. II ÚS 788/02), a to ani v případě, že je doplněn doznáním samotného obviněného; ani doznání totiž nezabývá správní orgán povinností zjistit takový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu). Pořízení úředních záznamů již ze své povahy nemůže samo o sobě naplnit požadavek na dostatečné zjištění skutkového stavu. V přestupkovém řízení správní orgán rozhoduje o vině přestupce a o trestu za přestupek; zkoumá se tu tedy oprávněnost trestního obvinění v širším slova smyslu, jak je chápe článek 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (publikována pod č. 209/1992 Sb., dále též „Úmluva“). Jak judikatura opakovaně dovodila, platí pro správní trestání obdobné principy jako pro trestní trestání soudní a v řízení o přestupku je na místě proto

aplikovat pravidla stanovená trestním právem, pokud samotný předpis správního práva vůbec neřeší spornou otázku a analogie není k újmě účastníka řízení (srov. rozsudek NSS ze dne 16. 4. 2008, č. j. 1 As 27/2008-67). Možnosti použití úředního záznamu k dokazování jsou velmi přesně vymezeny právě v trestním řádu (§ 158 odst. 5 trestního řádu): úřední záznam, v němž je zachyceno vysvětlení osoby získané před zahájením trestního stíhání neslouží jako důkazní prostředek (s výjimkou podle § 314d odst. 2 trestního řádu), nýbrž jen jako podklad k úvaze, zda osoba, která vysvětlení poskytla, má být vyslechnuta jako svědek. I pro správní orgán rozhodující v přestupkovém řízení tedy platí, že obsahem úředního záznamu je jen jakási předběžná informace o věci, která slouží správnímu orgánu ke zvážení dalšího postupu.“ Soud uvádí, že dokazování nemůže spočívat pouze na úředních záznamech, je-li možné a nutné vyslechnout ve věci svědka (k tomu srov. např. i rozhodnutí NSS ze dne 21. 6. 2007, č. j. 1 As 16/2007-106). Provedení výslechu obou zasahujících policistů, které pokládal žalobce za nutné a v důsledku kterých by pak měl správní orgán zpětně hodnotit vypovídací hodnotu úředního záznamu, nepokládal soud z hlediska povahy věci za potřebné, neboť žádné pochybnosti vztahující se k okolnostem spáchání uvedených přestupků nebyly zjištěny. Správní orgány tedy nepochybily, pokud neprovedly svědeckou výpověď policistů, neboť rozpornost ve výpovědi žalobce samotného žádná nevznikla, žalobce si byl vědom daných porušení vymezených zákonem o silničním provozu i zákonem č. 168/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, tzn., že svědecká výpověď policistů by nevnesla do věci žádné nové skutečnosti, které by vyvrátily tvrzení žalobce, který se naopak v plném rozsahu doznal. Zjištěný skutkový stav zcela průkazně zdokladovaný tak prokazuje porušení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu v souvislosti s § 6 odst. 1 písm. h), § 6 odst. 8 písm. a), b) a § 5 odst. 1 písm. a) citovaného zákona. Rovněž byly tak naplněny zákonné podmínky pro kvalifikaci žalobce ze spáchání přestupku dle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 168/1999 Sb., ve spojení s § 17 odst. 1 citovaného zákona.

Soud se nemohl ztotožnit s žalobcovou argumentací o jeho nevědomosti, že dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení, a tudíž pozbyl i řidičské oprávnění, neboť mu žádná písemnost v této souvislosti doručena nebyla. Ze správního spisu naopak bylo zjištěno, že správní orgán zaslal žalobci dne 6. 11. 2013 oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvu k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění na adresu jeho bydliště. Jelikož nebyl zastížen na adrese pro doručování, byl vyzván k vyzvednutí zásilky, bylo mu zanecháno poučení dle § 23 odst. 4 správního řádu a dne 8. 11. 2013 byla zásilka připravena k vyzvednutí. Jmenovaný si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne 8. 11. 2013 nevyzvedl, proto byla písemnost považována za doručenu posledním dnem této lhůty, tj. dne 18. 11. 2013, tzn. fikcí doručení a písemnost byla vložena do schránky žalobci dne 25. 11. 2013. Tímto způsobem byl včas a řádně informován o dosažení 12 bodů. Povinností žalobce bylo do pěti pracovních dnů, tj. do dne 25. 11. 2013 ode dne doručení oznámení, tj. dne 18. 11. 2013 odevzdat řidičský průkaz a mezinárodní řidičský průkaz. Tuto povinnost žalobce nesplnil. Soud uvádí, že každý účastník silničního provozu si má střežit svých práv, zejména v případě, kdy se často dopouští dopravních přestupků tak, jak tomu bylo v případě žalobce, který v evidenční kartě řidiče má zaznamenáno od roku 2005 celkem 17 záznamů v přestupcích. Za tohoto stavu proto nelze souhlasit s tvrzením žalobce, že nemohla být naplněna subjektivní stránka přestupku, a to ani ve formě nevědomé nedbalosti, neboť skutečnost, že se fakticky nedozvěděl o dosažení 12 bodů, jde výlučně k jeho tíži, neboť nebyly shledány žádné objektivní překážky, které by mu bránily v této informovanosti.

Ve světle výše uvedených zásad soud uzavírá, že ve skutkovém a právním vymezení věci ze strany žalovaného nebyly shledány zákonné pochybnosti, soud proto dle § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci samé nebyl úspěšný, náklady řízení proto mu přiznány nebyly. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení dle § 60 odst. 2 s.ř.s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 31. července 2017

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová